
URL: <http://urakparaki.com/?m=4&ID=50895>

ავტორი: ჯვაროსანი

ჟანრი: პოეზია

გამოქვეყნების დრო: 2011-06-29 15:36:02

Time (Pink Floyd)-თარგმანი (როკის პოეზია)

Ticking away the moments that make up a dull day
Fritter and waste the hours in an offhand way
Kicking around on a piece of ground in your home town
Waiting for someone or something to show you the way

Tired of lying in the sunshine staying home to watch the rain
And you are young and life is long and there is time to kill today
And then one day you find ten years have got behind you
No one told you when to run, you missed the starting gun

And you run and you run to catch up with the sun, but it's sinking
Racing around to come up behind you again
The sun is the same in a relative way, but you're older
Shorter of breath and one day closer to death

Every year is getting shorter, never seem to find the time
Plans that either come to naught or half a page of scribbled lines
Hanging on quiet desperation is the English way
The time is gone, the song is over, thought I'd something more to say

BREATHE REPRISE

Home, home again
I like to be here when I can
And when I come home cold and tired
It's good to warm my bones beside the fire
Far away across the field
The tolling of the iron bell
Calls the faithful to their knees
To hear the softly spoken magic spells.

წვეთ-წვეთად წურავს დრო-ჟამი წამებს
რომელმაც ეს დღე ნისლისა შექმნა
ფანტავს და ფანტავს საათებს მყისვე
თხრის მიწას ჩვენთვის, რომ მიწად ვიქმნათ
მხოლოდ რაღაცას კი უცდის ისევ.

მზის გულზე წოლით დადლილხარ ალბათ
და შინ დარჩები წვიმის საცქერლად
ახალგაზრდა ხარ, სიცოცხლით მთვრალი
და არც გადარდებს წამების რბენა.

დრო მოვა, ერთ დღეს შენც კი მიხვდები
რომ სადღაც მიღმა გაფრინდა წლები
შენ კი გარბოდი უმიზნოდ ბავშვი
ჯერ არც შობილხარ, უკვე ბერდები.

გარბიხარ, გარბი. მზეს მისდევ კვლავაც
ის კი თავისი გზით გივლის ზურგში
იგივე რჩება კვლავაც, ვერ შეცვლი
შენ ხნიერი ხარ მნათობის შუქით.

უფრო ცოცხა გაქვს სუნთქვაც კი მისით
დღეებს გითვლის და სიკვდილს გაგოვებს
ასეა, ასე იმედით მთვრალნო
უნდო სითბო აქვთ ღია მნათობებს.

დროს ვერ დაიჭერ, წლები მოკლდება
ოცნებებს გინგრევს და გიმახინჯებს
მედგრად იდექი მის ცივ თარეშში
ოდესღაც ყველა ითვლის ნაბიჯებს.

სახლი, კვლავ სახლი. მე დაბრუნდები
შეციებული, სუნთქვით დადლილი
და ძვლებს გაავითბობ მისი ცეცხლის წინ
აღარ მაშორებს წამი ხანგრძლივი.

შორს მინდვრის მიღმა ვიღაც რეკს ზარებს
მუხლზე დაჩოქილთ რომ თქვან ვედრება
იქ აქვთ იმედი, დასდევენ წამებს
აქ კი ყველაფერს ხავსი ედება.